

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SECIUNEA
71/17.02.2014

NR. 226 /DP&G
DATA 07.02.2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind unele măsuri urgente de reducere a riscului seismic asupra populației*”, inițiată de domnul deputat PC Dan Cristian Popescu (Bp 749/2013).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii unor dispoziții pentru urgentarea măsurilor în vederea diminuării riscului seismic și protejării populației.

De asemenea, se propune completarea *Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare*, vizând, în principal, extinderea aplicabilității

acesteia și asupra lucrărilor de reabilitare „*ce au ca obiect măsuri de intervenție la construcțiile existente, încadrate în clasa întâi de risc seismic și care prezintă pericol public, care prezintă niveluri insuficiente de protecție la acțiuni seismice, degradări sau avarieri, în urma unor acțiuni seismice sau acolo unde autoritatea publică locală hotărăște că pentru interesul public general se impune măsura exproprierii*”.

În Expunerea de motive se precizează că „*Principiile ce stau la baza completărilor propuse, vizează deplasarea accentului de la clădiri la populație în ceea ce privește expunerea la risc, responsabilizarea accentuată a celor ce dețin proprietăți încadrate în clasa întâi de risc seismic și care prezintă pericol public, reglementarea situației proprietății cu scopul de a debloca refuzul cooperării proprietarilor cu autoritățile publice competente, dar și prioritizarea susținerii financiare în timp util a demarării lucrărilor de consolidare*”.

II. Observații

1. Semnalăm faptul că prin unele soluții legislative propuse se creează paralelisme în cadrul aceluiași act normativ. Astfel, în ceea ce privește obligația ce se propune a fi instituită la art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 (*art. II pct. 1 din propunerea legislativă*), trebuie menționat că art. 2 alin. (8) din acest act normativ prevede îndatorirea proprietarilor și, după caz, a administratorilor spațiilor publice cu altă destinație situate la parterul și, după caz, la subsolul și/sau la alte niveluri ale construcțiilor expertizate tehnic și încadrate în clasa I de risc seismic de a realiza și amplasa panouri de înștiințare în dreptul intrărilor în spațiile respective. De asemenea, potrivit prevederilor art. 4 alin. (8) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994, consiliile județene, respectiv Consiliul General al Municipiului București, și consiliile municipiilor, orașelor și comunelor vor acționa, în aria lor de autoritate, pentru realizarea și amplasarea panourilor de înștiințare în dreptul intrărilor principale în clădirile de locuit expertizate tehnic și încadrate în clasa I de risc seismic.

De asemenea, prin *Ordinul comun al ministrului administrației și internelor și ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr.319/171/2007 privind unele măsuri pentru avertizarea populației din zonele expuse riscului la cutremur* se stabilește modelul panoului de

înștiințare a populației, prevăzut la alin. (8) al art. 2 din *Ordonanța Guvernului nr. 20/1994*, cu diametrul de 60 cm.

2. Nu se justifică măsura propusă pentru noul alin. (7¹) al art. 2 din *Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 (art. II pct. 2 din propunerea legislativă)* referitoare la includerea prevederii potrivit căreia persoanele menționate în text „*răspund, în condițiile legii, material, contravențional, civil și penal*”, textul, cel puțin cu privire la trimiterea la răspunderea penală, fiind redundant și lipsit de utilitate.

Este evident că persoanele care săvârșesc infracțiuni vor răspunde potrivit legii penale. Mai mult decât atât, textul este restrictiv, deoarece ar putea duce la concluzia, greșită, că aceste persoane răspund penal numai pentru faptele de punere în pericol a vieții și a integrității corporale a populației, nu și pentru celelalte infracțiuni care ar putea fi săvârșite de aceștia (cum ar fi, spre exemplu, faptele prin care se pun în pericol bunurile ori infracțiunile de rezultat când chiar s-a produs o urmare care determină aplicarea răspunderii penale – ucidere din culpă, vătămare corporală, vătămare corporală gravă etc.).

În consecință, nu poate fi acceptată trimiterea din text la răspunderea penală pentru faptele de punere în pericol a vieții și a integrității corporale a populației, fiind evident că aceste persoane urmează a răspunde pentru toate faptele care constituie infracțiuni, potrivit regulilor stabilite în legislația penală.

3. Referitor la măsura instituită la noul alin. (8) al art. 2 din *Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 (art. II pct. 2 din propunerea legislativă)* precizăm că *Ordonanța Guvernului nr. 20/1994* stabilește, în sarcina primarilor municipiilor, orașelor și comunelor/primarului municipiului București, îndatoriri privind îndeplinirea unor măsuri necesare reducerii riscului seismic al construcțiilor existente (identificarea și inventarierea clădirilor, notificarea proprietarilor și a asociațiilor de proprietari, renotificarea proprietarilor/asociațiilor de proprietari, aprobarea deciziei de intervenție privind expertizarea tehnică/proiectarea și execuția lucrărilor de consolidare la construcțiile expertizate tehnic și încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic, în cazul în care proprietarii/asociațiile de proprietari notificați/notificate/renotificați/renotificate, în condițiile legii, nu au procedat la aprobarea deciziei prin hotărârea asociației (*a se vedea prevederile art. 4 alin. (9)*).

lit.a)-d) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994; unele obligații sunt stabilite, de art. 4 alin. (8) din aceeași ordonanță, și în sarcina consiliilor județene/Consiliului General al Municipiului București și a consiliilor municipiilor, orașelor și comunelor).

Totodată, semnalăm lipsa de corelare a dispoziției propuse la art. 2 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994, din perspectiva stabilirii unei distincții între operațiunile în curs și cele care nu au debutat până la intrarea în vigoare a reglementării preconizate, cu prevederile propuse la art. 26 alin. (4) din aceeași ordonanță (*observația este valabilă și în ceea ce privește norma propusă la art. 4 alin. (8²) din propunerea legislativă*).

4. În ceea ce privește reglementarea propusă la art. 4 alin. (8¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 (**art. II pct. 3 din propunerea legislativă**), era necesară indicarea expresă a dispozițiilor *Legii nr.340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care constituie temei pentru exercitarea atribuțiilor propuse prin inițiativa legislativă analizată.

5. Referitor la **art. II pct. 4** din propunerea legislativă, menționăm că exproprierea este operațiunea juridică de achiziție forțată, cu titlu oneros, pentru cauză de utilitate publică, în condițiile legii și sub control judecătoresc, a unor bunuri imobile, fiind reglementată de *Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată*. Când exproprierea se efectuează pentru realizarea unor obiective de interes național, județean sau local sunt aplicabile prevederile Legii nr. 255/2010.

Condițiile de fond ale exproprierii, prevăzute la art. 562 (*Stingerea dreptului de proprietate*) alin.(3) din Codul Civil, sunt următoarele: *exproprierea se poate face numai pentru o cauză de utilitate publică stabilită potrivit legii, cu justă și prealabilă despăgubire, fixată de comun acord între proprietar și expropriator; în caz de divergență asupra cuantumului despăgubirilor, acesta se stabilește în instanță*. Astfel, exproprierea este o cauză de stingere a dreptului de proprietate privată, diferită de măsurile prin care se instituie unele limite ale exercitării dreptului de proprietate privată.

În acest context, măsura propusă la **pct. 4 al art.II** din propunerea legislativă, vizând exproprierea în regim de urgență, în condițiile Legii nr. 255/2010, a proprietarilor sau a administratorilor construcțiilor

încadrate în clasa I de risc seismic care tergiversează, se opun sau refuză cu rea credință măsurile de intervenție pentru reducerea riscului seismic, are drept consecință stingerea dreptului de proprietate al persoanei expropriate, transferul acestui drept către expropriator și transformarea dreptului de proprietate privată al expropriatului în drept de proprietate publică în favoarea expropriatorului (*nefiind clar, care ar fi acesta, statul/unitățile administrativ-teritoriale*).

Ar urma, astfel, ca acele construcții încadrate în clasa I de risc seismic, ai căror proprietari sau administratori „tergiversează”, se opun sau refuză cu rea credință măsurile de intervenție pentru reducerea riscului seismic, să fie trecute în proprietatea publică, prin expropriere, în lipsa unei cauze de utilitate publică, temeinic fundamentată, astfel cum prevăd dispozițiile constituționale prevăzute la art. 44 alin. (3) („*Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.*”).

În această situație, apreciem că ar fi afectate dispozițiile constituționale privind garantarea dreptului de proprietate privată (art.44), precum și prevederile art. 1 din *Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, potrivit cărora nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

6. Litigiile avute în vedere de art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 sunt soluționate pe calea ordonanței președințiale. Or, reglementarea acestei proceduri speciale cuprinde îndeobște norme de procedură care asigură judecarea cu celeritate a cererilor de ordonanță președințială (exemplificăm: citarea părților conform normelor privind citarea în procesele urgente; întâmpinarea nu este obligatorie; ordonanța președințială poate fi dată chiar în aceeași zi; judecata cererii de ordonanță președințială se face de urgență și cu precădere, nefiind admisibile probe a căror administrare necesită un timp îndelungat; dispozițiile privind cercetarea procesului nu sunt aplicabile; pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare; ordonanța este supusă numai apelului în termen de 5 zile; apelul se judecă de urgență și cu precădere – a se vedea dispozițiile art. 998 și ale art. 999 alin. (1) și alin. (3) teza I din noul Cod de procedură

civilă (Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare)).

În consecință, este necesară reanalizarea dispozițiilor alin. (10), propus a fi introdus la art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 (*art. II pct.4 din propunerea legislativă*). Dacă inițiativa legislativă urmărește ca și în cazul altor procese în afara celor mai sus menționate judecata să se facă de urgență și cu precădere, trebuia clarificată norma propusă la art. 4 alin. (10), în sensul delimitării mai clare a litigiilor avute în vedere (*altele decât cele privind soluționarea cererilor de ordonanță președințială mai sus amintite*).

7. Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 cuprinde, la art. 5, unele soluții legislative menite să asigure accesul în imobile pentru desfășurarea activităților de expertizare, proiectare sau de execuție a lucrărilor de consolidare a acestora:

- art. 5 alin. (1) teza I instituie, în mod expres, obligația proprietarilor și a deținătorilor cu orice titlu ai construcțiilor afectate de a permite intrarea în vederea efectuării lucrărilor necesare de expertizare, proiectare și execuție;

- deținătorii construcțiilor supuse Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 urmează a fi înștiințați cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de începerea lucrărilor de expertizare, proiectare sau de execuție a lucrărilor de consolidare (art. 5 alin. (1) teza a II-a);

- în caz de refuz, intrarea în spațiile mai sus menționate se poate face, fără întârziere, cu autorizarea instanței judecătorești, în baza ordonanței președințiale (art. 5 alin. (2) teza I);

- tot prin ordonanță președințială se va putea dispune restrângerea folosinței încăperilor din construcțiile supuse lucrărilor pentru a se da posibilitatea începerii ori continuării lucrărilor de consolidare (art. 5 alin.(2) teza a II-a);

- de asemenea, prin ordonanță președințială, când este necesar, se va putea dispune, ca măsură vremelnică (pe timpul desfășurării lucrărilor), evacuarea deținătorilor construcțiilor. Ca măsură de protecție a celor ce locuiesc în imobilele supuse lucrărilor de consolidare, se stabilește obligația consiliilor municipiilor, orașelor și comunelor de a asigura locuințele de necesitate, pentru cazarea temporară a persoanelor evacuate, pe perioada executării lucrărilor care nu se pot efectua în clădiri ocupate (*art. 5 alin. (2) tezele a II-a și a III-a coroborat cu art. 4 alin. 8) lit. c*));

- ca o garanție a respectării principiului contradictorialității și dreptului de apărare hotărârea judecătorească menționată, respectiv ordonanța președințială, în toate cazurile se dă cu citarea părților (art. 5 alin. (2));

- la cererea autorităților administrației publice locale (primarul municipiului/orașului/primarul general al municipiului București) sau a executorului judecătoresc, organele de poliție, jandarmeria ori alți agenți ai forței publice sunt obligați să acorde sprijinul necesar pentru îndeplinirea oricăror demersuri în vederea realizării efective și fără întârziere a lucrărilor de expertizare, de proiectare și/sau de execuție, precum și pentru punerea în executare a ordonanței președințiale privind intrarea în orice încăpere a construcțiilor afectate, restrângerea folosinței spațiului deținut în astfel de construcții ori evacuarea celor aflați în asemenea spații (art. 5 alin. (3)).

Potrivit art. 53 din Constituție, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

Tocmai în acest scop se reglementează, prin art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994, posibilitatea luării unor măsuri vremelnice, pe calea ordonanței președințiale, constând în intrarea în orice încăpere a construcțiilor supuse lucrărilor de consolidare, restrângerea folosinței sau chiar evacuarea, pe timpul desfășurării lucrărilor de consolidare. Aceste măsuri nu aduc atingere existenței dreptului de proprietate sau dreptului de a folosi locuința. Ele sunt conforme cu prevederile art. 53 alin. (2) teza a II-a din *Legea fundamentală*, care permit restrângerea anumitor drepturi în cazul în care măsura nu aduce atingere existenței aceluși drept. Aceleași măsuri își au temeiul și în prevederile art. 27 alin. (2) lit. a) din Constituție, potrivit cărora intrarea în domiciliul ori reședința unei persoane fizice se poate face în temeiul unei hotărâri judecătorești, cum este și cazul ordonanței președințiale în discuție.

Evacuarea persoanelor care ocupă, fără titlu, un imobil se poate realiza în condițiile procedurii de drept comun sau ale procedurilor speciale (*procedura privind evacuarea din imobilele folosite sau, după caz, ocupate fără drept de către foștii locatari sau alte persoane, reglementată de art. 1033 și urm. din noul Cod de procedură civilă, sau,*

când sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale ordonanței președințiale, procedură reglementată de art. 996 și urm. din același cod).

Cât privește evacuarea chiriașilor, această măsură nu poate fi dispusă, în regulă generală, potrivit dispozițiilor art. 1831 alin. (1) din noul Cod civil, decât printr-o hotărâre judecătorească (*dată în procedura de drept comun sau, cu titlu de excepție, în procedura ordonanței președințiale, în cazurile expres și limitativ prevăzute de reglementările speciale*).

Pentru considerentele mai sus expuse, dispozițiile care fac obiectul art. II pct. 5 din propunerea legislativă referitor la art. 5 alin. (4), (4¹), (4³) și (4⁴) nu pot fi menținute.

8. În mod similar nu este justificată nici completarea propusă la art. 5 alin.(4.⁵) (*art. II pct. 5 din propunerea legislativă*), rațiunile care impun eliminarea referirilor la răspunderea penală din art. 2 alin.(7¹) (*art. II pct.3 din propunerea legislativă*) fiind aplicabile și în acest caz.

Astfel, potrivit dispozițiilor generale cuprinse în Codul de procedură penală (Cpp), fiecare persoană care are cunoștință despre săvârșirea unei infracțiuni ori a fost victimă a unei infracțiuni poate sesiza organele judiciare. În acest sens, în conformitate cu prevederile art. 221 din Cpp, „*Organul de urmărire penală este sesizat prin plângere sau denunț, ori se sesizează din oficiu când află pe orice altă cale că s-a săvârșit o infracțiune. În cazul în care organul de urmărire penală se sesizează din oficiu, încheie un proces-verbal în acest sens.*”

În consecință se impune eliminarea alin. (4⁵).

9. Referitor la soluția legislativă care vizează lit. f), nou introdusă la art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 (*pct.7 al art.II din propunerea legislativă*), prin care se propune realizarea măsurilor dispuse de lege prin parteneriat public-privat în situația în care nu se poate asigura finanțarea lucrărilor de intervenție în termen de un an de la data intrării în vigoare a legii, apreciem că propunerea nu are aplicabilitate, întrucât, având în vedere situația juridică (proprietate privată în marea majoritate) a construcțiilor încadrate în clasa I de risc seismic și care prezintă pericol public, nu se materializează componenta publică a parteneriatului; de asemenea, specificul domeniului nu este de natură să suscite interesul partenerului privat în finanțarea acestor tipuri de lucrări, având în vedere și mecanismul financiar al recuperării cheltuielilor în condițiile *Ordonanței*

Guvernului nr. 20/1994, respectiv în termen de 25 de ani, de la proprietarii persoane fizice care pot beneficia în plus de facilitățile legale.

10. Prin introducerea unor termene în conținutul Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 (**art. II pct. 2**, referitor la noul alin. (8) al art. 2; **art. II pct. 6**, referitor la noul alin. (3¹) al art. 7; **art. II pct. 7**, referitor la noua lit. f) a alin. (1) al art. 8; **art. II pct. 8**, referitor la noul art. 26 alin. (4)) care ar începe să curgă „de la intrarea în vigoare a prezentei legi” se creează premisele unor vicii de neconstituționalitate, prin raportare la principiul neretroactivității legii civile (art. 15 alin. (2) din Constituție).

În plus, ca observație generală, aproape toate textele propunerii legislative conțin neclarități și necorelări în raport cu celelalte dispoziții ale actelor normative astfel propuse spre completare.

Unele soluții legislative, justificate în fond, în formă induc neclarități, respectiv introduc termene nerealiste sau se referă la noțiuni incomplet definite.

Spre exemplu, soluția legislativă propusă la pct. 2 al art. II, prin care se stabilește că autoritățile publice locale, primarii sau consiliile locale, județene, Consiliul General al Municipiului București, și celelalte autorități cu atribuții în domeniu, de la caz la caz, în termen de „un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi”, sunt obligați să ia de urgență „măsurile ce se impun” în vederea diminuării riscului seismic, în scopul ocrotirii interesului general și protejării populației în caz de seism.

În acest context, este necesar să învederăm că, prin lacunele, lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care generează confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la principiul constituțional al legalității (art. 1 alin. (5)) din Constituție). În acest sens, menționăm că, principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (*Hotărârea din 5 ianuarie 2000 în Cauza Beyeler contra Italiei, Hotărârea din 23 noiembrie 2000 în Cauza Ex-Regele Greciei și alții contra Greciei, Hotărârea din 8 iulie 2008 în Cauza Fener Rum Patrikligi contra Turciei*).

11. Totodată, referitor la soluțiile astfel formulate la **art. III pct. 1 și 2** din propunerea legislativă (*cu privire la completarea art. 1 și art. 2 din Legea nr. 255/2010*), vizând exproprierea propusă pentru „*Lucrările de*

*interes public de construcție și/sau reabilitare a clădirilor cu grad întâi de risc seismic și care prezintă pericol public, care necesită măsuri de intervenție conform Ordonanței Guvernului nr. 20/1994, acolo unde autoritatea publică locală hotărăște că pentru interesul public se impune măsura exproprierii”, apreciem că astfel de măsuri în baza unor criterii imprecise/arbitrare, având ca efect inclusiv lipsirea proprietarilor de locuința acestora, care constituie un element important pentru asigurarea unui nivel de trai decent, creează premisele unor vicii de neconstituționalitate atât prin raportare la art.44 (Proprietatea privată) din *Legea fundamentală*, cât și la art.47 (Nivelul de trai) din Constituție.*

12. Precizăm că prevederile alin. (9¹) propus a se introduce la art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 (*art.II pct.4 din propunerea legislativă*), prin care se propune exproprierea construcțiilor încadrate în clasa I de risc seismic și care prezintă pericol public, generează influențe financiare asupra bugetului de stat.

De asemenea, considerăm că și prevederile de la **pct. 6 al art. II**, referitor la introducerea la art. 7 din *Ordonanța Guvernului nr. 20/1994* a unui alineat nou, alin. (3¹), de constituire a fondurilor necesare proiectării și executării lucrărilor de consolidare, determină influențe financiare asupra bugetului general consolidat, deși din Expunerea de motive nu rezultă acest aspect.

Ca urmare, trebuiau avute în vedere prevederile art. 7 din *Legea nr.69/2010 privind responsabilitatea fiscal-bugetară, cu modificările și completările ulterioare*, conform cărora în cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

- *fișa financiară* prevăzută la art. 15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

- *declarația* conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

Totodată, era necesar să se specifice care sunt autoritățile competente care reprezintă expropriatorul și care vor începe procedura de expropriere conform *Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate*

publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare.

Prevederile inițiativei legislative determină creșterea cheltuielilor bugetelor locale, iar potrivit prevederilor art. 14 alin. (5) din *Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare*, după aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar pentru care s-au aprobat bugetele locale respective.

Totodată, art. 10 din *Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că autoritățile administrației publice locale administrează sau, după caz, dispun de resursele financiare, precum și de bunurile proprietate publică sau privată ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, în conformitate cu *principiul autonomiei locale*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere argumentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

**Domnului senator George – Crin Laurențiu Antonescu
Președintele Senatului**